

Ağı Yüzü Denk

— Ozan EFE · 22 Mart 2012

ağı yüzü denk
ayrılık çalan kapı
kapanır kepenk
elinde kalır sapı
çektığın onca acı içinde
çanağına kan doğranırken
sancılarını çeker
anan ağlardı üstüne
geçirdiğin yaz
nerede olur bilmem
buyduğun ayaz
ömrünün kışına dek
yeni güne doğ
çıra gibi harlasın
içimi ısıt
günüme de parlasın
gizem çözemediği dudağında mihrinle
yeniden doğmuş gibi sevincine ışıksın
yineleyip gülüver seni haykırsa dizem
aşıksın demesiyle yaşa yine aşkından

cemrelerine bahar kokuşunla da irem
karanlığından gecen ışığın var olunca
krem rengi mutluluk içinde çoğalacak
koca bir tarih derin ölür viranlığından

sokağın boşluğuna dalınca ömür kalır
gittiğin yerde tozun siner üste başına
alır elinden sazı bir uzun hava söyler
göz kapağına ağır nedensizdir bittiğin

kaldırımları döktük yenilecek seneye
kokulunla çöplüğe kokusuyla birlikte
şimşegi akmayınca çarptı yıldırımları
dirlikte can bulası ulusum gül başına

sözümle tanır beni yere düşüremedi
yılgınlığına bakma direncin yenilenir
düş/üremedi bile uyanınca unutmuş
esrikliğinde başka düşer çılgınlığına

gizinde esriyen gecenin arka yüzü
gözlerinden çiğ damlası olur
çimen üzerinde
acılarında damlacıkların
kız
kule
içinde
boğazını
seyreder idi
istanbula özüm
kalır iki yanımdan

160312denizligülcebahçe